

Etter å ha sett dette opptoget får "**bønder i byen**" en helt ny mening - dette har vært utrolig gøy å være med på for Norges Bygdeungdomslag, og vi takker Bondelaget så mye for storslått demonstrasjon i dag og mange svært så gode aksjoner i forrige uke.

Men det som er årsaken til denne demonstrasjonen og alle aksjonene er alt annet enn gøy – faktisk er det nitrist – og svært alvorlig for oss unge som vil satse på landbruket. Staten kom med et tilbud som var milevis unna å innfri de forventningene vi satt igjen med etter landbruksmeldinga. Meldinga var framtidsetta, med mange optimistiske mål. Og det er framtida vi i NBU er opptatt av, for i framtida er det vi som er ungdom som skal produsere maten. Tilbudet fra Staten må sies å være alt annet enn framtidsetta, det ville ikke gitt inntektsvekst på nivå med andre grupper og det ville langt i fra tettet inntektsgapet. Signaleffekten ovenfor oss er at man kan snakke fint om ei satsing på et stykke papir – som det ble gjort i meldinga – men når det kommer til handling kan man vri seg unna det man har lovt. **Og det er derfor vi er sinte nå.**

Nå står vi ved et avgjørende punkt for norsk landbruk – **det er et være eller ikke være.** Vi vil derfor gi noen svar på hvorfor dette er ei næring verdt å satse på.

For det første handler det om det åpenbare: Norges befolkning vokser, og vi må ha en prosent mer mat hvert år, hvis vi skal opprettholde dagens selvforsyningsgrad. Hvorfor skal denne maten være norsk? **Jo, fordi norsk mat er trygg og av høy kvalitet.**

For det andre er norske bønder verdt å satse på, **fordi vi har et ansvar ovenfor resten av verden for å bruke våre potensielle jordbruksarealer til matproduksjon.** Vi blir bare flere, og alle trenger mat. Det globale matregnskapet går ikke opp i dag, og det vil hvertfall ikke gå opp i framtida om vi i vestlige land skulle importert maten vår fra lavkostland – selv om det trolig ville sett bra ut i regnskapet hos milliardærene i dagligvarekjedene. Det ville vært umoralsk av Norge å ikke klare å produsere vår egen mat.

Den tredje grunnen til å ha et sterkt landbruk er at forsknings- og kunnskapsnivået rundt landbrukssektoren i Norge står sterkt, og er en viktig bidragsyter til den globale forskningen som skjer rundt matproduksjon. **Røttene til dette forskningsmiljøet er norske bønder – forsvinner de, blir røttene revet opp.** Her har vi nok en gang et internasjonalt ansvar.

Den fjerde grunnen er kanskje mindre åpenbar, men ikke mindre viktig: **landbruket er viktig hvis vi skal få fart på Bygde-Norge.** NBU er en organisasjon for all bygdeungdom, og vi vil at disse skal få lyst og mulighet til å bo på bygda i framtida. Men hva er bygda uten bonden? I mange tilfeller svært lite. Hvordan skal bygdene kunne markedsføre seg som stedene for de store naturopplevelsene når skogen er så tilgrodd at det ikke er en sti å gå på lengre - fordi det ikke finnes beitedyr igjen? Hva skal bygde-Norge tilby turistene når det ikke er igjen kulturlandskap å vise fram, eller geitost, spekepølse og rømmegrout å smake på? **Skal de si at politikerne våre ikke hadde råd til å bevare kulturarven vår, så den er nedlagt?**

Fornøyde bønder handler først og fremst om nok, god og trygg mat til alle, men det handler også om å ta vare på et viktig forsknings- og kunnskapsmiljø, om vår rolle i internasjonal utvikling, om en attraktiv turistnasjon med en levende kulturarv, og om et land hvor folk har mulighet til å bosette seg der de vil. Prisen å betale for dette er så absolutt overkommelig, og av stor betydning for oss alle. I forbindelse med aksjonene i forrige uke var noen ute i media og mente at aksjon brødstopp rammet feil. En slik kommentar kan ikke bunne i annet enn manglende virkelighetsforståelse. Hvis primærleddet forsvinner - hvis vi ikke lenger skal ha et landbruk i Norge - rammer det oss alle! Statsministeren vår har sagt at «arbeid til alle, er jobb nummer en». Dette må innebære at norske bønder verdsettes på lik linje med andre yrkesgrupper, og at vi får rettmessig betalt for den jobben vi gjør. Etter spaltekilometer med positiv omtale i media, og bred støtte i befolkningen, er det snart bare toppen i Ap, samt Trygve Hegnar og saueflokkens hans, som ikke har forstått betydningen av at jobben med å produsere mat bør gjøres her i landet, og at vi ikke nødvendigvis kan kjøpe alt selv om vi har «peeng på bok». **Hvis du, Jens, ikke snart viser handling, kommer ungdommen som i dag ønsker seg ei framtid i landbruket til å se seg om etter noe annet å gjøre. I så tilfelle kan det hende at statsministeren vår bør vurdere å gjøre det samme.**